

а бжлгаре, изъ които мнозина бѣха наши приятели. Турските пѣсни и турските дрѣхи щѣха да изѣдатъ главите имъ. Азъ не зная, защо нашите пѣтници обичатъ да носатъ турски дрѣхи и защо говорятъ изъ пѣтьтъ турски? Види са, че тие са боятъ отъ турските разбойници; а искатъ да покажатъ, че сж турци за това, защото турските разбойници никога не нападатъ на своите братия »динъ-ислямъ«. Истинните бжлгарски хайдуци така сжщо не нападатъ на християните; а ако нѣкой отъ тѣхъ направи изключение, то той са нарича вече »кокошаринъ«, и истинните хайдуци го не приематъ въ своята дружина. Биватъ и такива случаи, когато истинните хайдуци отмжщаватъ на оногова, който би направилъ пакостъ на християните и който би закачилъ нѣкой жена. Между бжлгарските хайдуци сжществува предание, че ако нѣкой хайдутинъ закачи жена, то турците непременно трѣба да го хванатъ. Изъ това са види, че безчестието е сжвсѣмъ несвойственио на бжлгарските хайдуци. Бжлгарскиятъ хайдутинъ знае, че неговото занятие е честно; а ако е така, то това занятие не трѣба да са безчести съ никакви безчестни дѣла. Единъ простъ старъ хайдутинъ ми говорѣше едно време така: »Ние сме пратени отъ бога да вардиме сиромасите и да наказваме злочинците; а ако е така, то трѣба да бждеме честни, правдолюбиви и чистосжрдечни. Бжлгарскиятъ народъ нѣма ни царство, ни покровители, ни защитници. Той трѣба да са надѣе на бога, на насъ и на своята юнашка снага; а ако е така, то хайдутинътъ